

Julesange og salmer

Det kimer nu til julefest

1. Det kimer nu til julefest,
det kimer for den høje gæst,
som steg til lave hytter ned
med nytårsgaver: fryd og fred.

2. O, kommer med til Davids by,
hvor engle sjunge under sky;
o, ganger med på marken ud,
hvor hyrder høre nyt fra Gud!

3. Og lad os gå med stille sind
som hyrderne til barnet ind,
med glædestårer takke Gud
for miskundhed og nådebud!

4. O Jesus, verden vid og lang
til vugge var dig dog for trang,
for ringe, om med guld tilredt
og perlestukken, silkebredt.

5. Men verdens ære, magt og guld
for dig er ikkun støv og muld;
i krybben lagt, i klude svøbt,
et himmelsk liv du har mig købt.

6. Velan, min sjæl, så vær nu glad,
og hold din jul i Davids stad,
ja, pris din Gud i allen stund
med liflig sang af hjertens grund!

7. Ja, sjunge hver, som sjunge kan:
Nu tændtes lys i skyggers land,
og ret som midnatshanen gol,
blev Jakobs stjerne til en sol.¹

8. Nu kom han, patriarkers håb,
med flammeord og Himmel-dåb;
og barnet tyder nu i vang,
hvad David dunkelt så og sang.

9. Kom, Jesus, vær vor hyttegæst,
hold selv i os din julefest!
Da skal med Davids-harpens klang
dig takke højt vor nytårssang.

Julen har bragt velsignet bud

1. Julen har bragt velsignet bud,
nu glædes gamle og unge.
Hvad englene sang i verden ud,
nu alle små børn skal sjunge.
Grenen fra livets træ står skønt
med lys som fugle på kviste;
det barn, som sig glæder fromt og kønt,
skal aldrig den glæde miste.

2. Glæden er jordens gæst i dag
med Himmel-kongen, den lille.
Du fattige spurv, flyv ned fra tag
med duen til julegilde!
Dans, lille barn, på moders skød!
En dejlig dag er oprunden:
I dag blev vor kære frelser fød
og Paradis-vejen funden.

3. Frelseren selv var barn som vi,
i dag han lå i sin vugge.
Den have, Guds engle flyve i,
vil Jesus for os oplukke.
Himmerigs konge blandt os bor,
han juleglæden os bringer;
han favner hver barnesjæl på jord
og lover os englevinger.

Velkommen igen, Guds engle små

1. Velkommen igen, Guds engle små,
fra høje Himmel-sale,
med dejlige solskinsklæder på,
i jordens skyggedale!
Trods klingrende frost godt år I spå
for fugl og sæd i dvale.

2. Vel mødt under sky på kirkesti,
på sne ved midnatstide!
Udbære vor jul ej nænner I,
derpå tør nok vi lide;
o, ganger dog ej vor dør forbi,
os volder ej den kvide!

3. Vor hytte er lav og så vor dør,
kun armod er derinde,
men gæstet I har en hytte før,
det drages vi til minde;
er kruset af ler og kagen tør,
deri sig engle finde.

4. Med venlige øjne himmelblå,
i vugger og i senge,
vi puslinger har i hver en vrå,
som blomster gro i enge;
o, synger for dem, som lærker slå,
som hørt de har ej længe!

5. Så drømme de sødt om Betlehem,
og er det end forblommet,
de drømme dog sandt om barnets hjem,
som lå i krybberummet,
de drømme, de lege jul med dem,
hvis sang de har fornummet.

Julesange og salmer

6. Da vågne de mildt i morgengry
og tælle mer ej timer,
da høre vi julesang på ny,
som sig med hjertet rimer,
da klinger det sødt i højen sky,
når juleklokken kimer.

7. Da vandre Guds engle op og ned
på salmens tonestige,
da byder vor Herre selv Guds fred
til dem, den efterhige;
da åbner sig Himlens borgeled,
da kommer ret Guds rige.

8. O, måtte vi kun den glæde se,
før vore øjne lukkes!
Da skal, som en barnemoders ve,
vor smerte sødt bortvugges.
Vor Fader i Himlen! lad det ske,
lad julesorgen slukkes!

Dejlig er den himmel blå

1. Dejlig er den himmel blå,
lyst det er at se derpå,
hvor de gyldne stjerner blinke,
hvor de smile, hvor de vinke
os fra jorden op til sig.

2. Det var midt i julenat,
hver en stjerne glimted mat,
men med ét der blev at skue
én så klar på himlens bue
som en lille stjernesol.

3. Når den stjerne lys og blid
sig lod se ved midnatstid,
var det sagn fra gamle dage,
at en konge uden mage
skulle fødes på vor jord.

4. Vise mænd fra Østerland
drog i verden ud på stand
for den konge at oplede,
for den konge at tilbede,
som var født i samme stund.

5. De ham fandt i Davids hjem,
de ham fandt i Betlehem
uden spir og kongetrone,
der kun sad en fattig kone,
vugged barnet i sit skød.

6. Stjernen ledte vise mænd
til vor Herre Kristus hen;
vi har og en ledestjerne,
og når vi den følger gerne,
kommer vi til Jesus Krist.

7. Denne stjerne lys og mild,
som kan aldrig lede vild,
er hans Guddoms-ord det klare,
som han os lod åbenbare
til at lyse for vor fod.

Bjældeklang

Vint'ren er så kort, vi må bruge hvert minut
sneen smelter bort, og så'r det hele slut.
Nu er jorden hvid og kanen, den er klar.
Så'r der altså ingen tid til dikkedar'.

Bjældeklang, bjældeklang over vej og sti
kan man høre vintervejrets kendingsmelodi.
Bjældeklang, bjældeklang gennem mark og skov
farer vi på kanetur og ih, hvor er det sjov.

Over stok og sten går det rask af sted
Lottes lange ben kan ikke følge med.
Sneen falder tæt, aft'nen stunder til,
vi er blevet trætte, og nu skal det hjemad gå.

Bjældeklang, bjældeklang, over vej og sti
kan man høre vintervejrets kendingsmelodi.
Bjældeklang, bjældeklang, sød og let musik
fylder vores kanetur med yndig romantik.

Kender I den om Rudolf

Kender I den om Rudolf
Rudolf med den røde tud.
Han var et gammelt rensdyr
om så højst mærkværdig ud.
Alle de andre rensdyr lo
så Rudolf han blev flov
over sin røde næse
Det var ikke spor af sjov.

Men en tåget julenat,
julenissen skreg:
"Jeg kan ikke finde vej,
Rudolf, kom og lys for mig"

Og I kan tro, at Rudolfs næse
lyste som et fyr.
Skål for de røde næser.
Dejligt juleeventyr.

Julesange og salmer

Søren Banjomus

Skillema-dinke-dinke-du, skillema-dinke-du
hør på Søren Banjomus, han spiller nemlig nu.
Skillema-dinke-dinke-du, skillema-dinke-du
kom og syng og dans med os, det syns vi, at I sku
Vi glæder os til juleaften, så blir træet tændt
og vi får fine julegaver, iihh, hvor er vi spændt!
Skillema-dinke-dinke-du, skillema-dinke-du,
bar´der altså snart var jul.

På loftet sidder nissen, ham I ved der er så sød
han er så mæt, for han har spist et stort fad
julegrød.
Nu sidder han i stolen, og han snorker som en
bjørn
og drømmer om de gaver han skal gi´ til byens
børn.
og Lurifax, hans kat, som altid er så fræk
den drømmer sødt om røget sild med
flødeovertræk.
Så pusler det og pludselig fra musehullet klang
en munter lyd af banjo-sang.

Kom med, sa´ Søren Banjomus, de sover begge to
nu skal vi lave skæg, JUHU skreg musene og lo
og frem fra musehullet mødte store mus og små
ja, selv den allermindste mus, som knap nok kunne
gå.
Og Lurifax og nissefar, de dansede en vals
og lille Tim bandt nissens skæg i missekattens hals
og mens de slæbte bort med ost og julelækkeri
så nynnede de denne melodi:

Skillema-dinke-dinke-du, skillema-dinke-du
Bar´ det altså snart var jul, kan ikke vente,
Bar´ det altså snart var jul, kan ikke vente...

Til julebal i Nisseland

Sikke mange klokken slår - tretten slag - tiden går
Gæt engang min lille ven, hvor vi nu skal hen.
Til julebal - til julebal i Nisseland.
På med vanten, så suser vi afsted.
Nej vent nu lidt, du sjove, lille nissemand,
elefanten, den må vi da ha´ med.
På alle veje strømmer den glade nisseflok.
Jeg tror at jeg drømmer, nej det er rigtig nok.
I nat vi skal til jule-jule-jule-jule-julebal.
Der er gilde i nissekongens hal.

Der er risengrød fra fad - bare spis - dejlig mad.
Tag en smørklat på din ske - drys med julesne.
Til julebal - til julebal i Nisseland.
Ih, du milde - nu danser de ballet.
Jeg laver spjæt - så flot som nogen nisse kan.
Hvis jeg ville, så fløj jeg li´ så let.
Vi danser hele natten og laver hurlumhej.
Vi blæser på katten - så render den sin vej.
Spil op musik til jule-jule-jule-jule-julemik.
Nissehuen, den passer på en prik.

Der er no´en, som ikke vil tro der er nisser til.
Hør, hvad jeg fortæller dem, når jeg kommer hjem.
I nat var jeg til julebal i Nisseland,
og vi laved´ en masse nisseskæg.
Der er så flot i kongens slot i Nisseland -
jeg har travet en mil fra væg til væg.
De bedste venner har jeg blandt de små
nissemænd.
I morgen så ta´r jeg måske afsted igen.
Til julebal, til jule-jule-jule-jule-julebal.

Højt fra træets grønne top

1. Højt fra træets grønne top
stråler juleglansen
spillemand, spil lystigt op
nu begynder dansen.
Læg nu smukt din hånd i min
ikke rør ved den rosin!
Først skal træet vises
siden skal det spises.

2. Se, børnlil, nu går det godt
I forstår at trave,
lad den lille Signe blot
få sin julegave.
Løs kun selv det røde bånd!
Hvor du ryster på din hånd
Når du strammer garnet,
kvæler du jo barnet!

3. Peter har den gren så kær,
hvorpå trommen hænger
hvergang han den kommer nær
vil han ikke længere.
Hvad du ønsker, skal du få
når jeg blot kan stole på
at du ej vil tromme
før min sang er omme.

4. Anna, hun har ingen ro
før hun får sin pakke
fire alen merino
til en vinterfrakke.
Barn, du blir mig altfor dyr
men da du så propert syr
sparer vi det atter,
ikke sandt, min datter?

Julesange og salmer

5. Denne fane ny og god
giver jeg til Henrik.
Du er stærk og du har mod
du skal være fændrik.
Hvor han svinger fanen kækt
Børn, I skylder ham respekt
vid, det er en ære,
Dannebrog at bære.

6. O, hvor er den blød og rar
sikken dejlig hue!
Den skal sikre bedstefar
imod frost og snue.
Lotte, hun kan være stolt
tænk jer, hun har garnet holdt!
Det kan Hanne ikke,
hun kan bare strikke.

7. Børn, nu er jeg bleven træt
og I får ej mere.
Moder er i køkkenet,
nu skal hun traktere.
Derfor får hun denne pung,
løft engang, hvor den er tung!
Julen varer længe,
koster mange penge.

Sikken voldsom trængsel og alarm

1. Sikken voldsom trængsel og alarm,
det er koldt, og man må gå sig varm.
Lygten tændes klokken fire alt,
det skal være aften med gevalt.
Midt på gaden sælges træer og frugt,
se butikken, hvor den stråler smukt!
Varer kan man få i tusindvis,
tænk Dem bare, under indkøbspris.
pris, pris, pris, pris, pris, pris,
tænk Dem bare, under indkøbspris,
pris, pris, pris, pris, pris, pris,
tænk Dem bare, under indkøbspris!

2. Pyntet smukt af en usynlig hånd
står nu træet der med lys og bånd.
Døren åbnes, og man strømmer ind,
kredsen sluttes med begejstret sind.
Børnene, de hoppe rask af sted,
bedstefader, han er også med;
lad os tage del i deres sang,
brødre, vi var også børn engang.
gang, gang, gang, gang, gang, gang,
brødre, vi var også børn engang,
gang, gang, gang, gang, gang, gang
brødre, vi var også børn engang.

3. Juleaften, oh hvor er du sød,
så skal alle folk ha' risengrød -
æbleskiven bliver flittigt vendt,
gåsestegen er til bageren sendt.
Bonden sidder tidligt ved sit fad,
sikken Guds velsignelse af mad;
lænekehunden selv får dobbelt sul,
den skal også vide, det er jul.
jul, jul, jul, jul, jul, jul,
den skal også vide, det er jul,
jul, jul, jul, jul, jul, jul
den skal også vide, det er jul.

4. Når man ikke er en doven krop,
står man julemorgen tidlig op.
Klokken kimer, gaden er så glat,
kirken lyser i den stille nat.
Indenfor er sang og festlig fred,
og man føler sig så vel derved,
allerhelst når præk'nen ikke dur
thi så får man sig en lille lur!
lur, lur, lur, lur, lur, lur,
thi så får man sig en lille lur,
lur, lur, lur, lur, lur, lur
thi så får man sig en lille lur.

5. Du, som skænkte os den skønne fest,
hvad der båder os, det ved du bedst.
dog har jeg det håb, at før jeg dør
du ej nægter mig en vis favør:
Drej kun universet helt omkring,
vend kun op og ned på alle ting,
jorden med, - thi den er falsk og hul, -
rør blot ikke ved min gamle jul!
Jul, jul, jul, jul, jul, jul,
rør blot ikke ved min gamle jul!
Jul, jul, jul, jul, jul, jul
rør blot ikke ved min gamle jul!